

Àlbum: El dia patrocinat d'en Marc

Foto de: giiis2

Títol: 3.- Rumb a la illúsió
Tema: Consum reflexiu previ a les desper
Comentari:

Quin tip de riure s'han fet els meus pares quan han vist que jo havia arribat més lluny que ells matant gent. El meu pare encara riu... Després d'un mati emocionant de combat, els meus pares i jo hem anat a fer la compra setmanal als grans magatzems. M'agrada molt anar-hi perquè hi ha de tot, des de xocolata fins als millors videojocs i joguines del món. Sempre que hi arribem li demano al pare que m'enfili al carro per no cansar-me de tant caminar per aquells passadissos enormes plens de diferents productes. Sembla el paradís! A més a més, ara hi han fet una àrea infantil molt xula...

Molt sovint, quan el meu pare empeny el carro pel súper, jo m'imagino que sóc el capità d'un vaixell que navega pel mar de les compres a la recerca dels tresors que s'amaguen als racons més insospitats del supermercat.

Avui he trobat aquelles xocolatines de colors que tant m'agraden. No ha estat gens fàcil, però plorant una mica... els pares s'han estovats de seguida. També han carregat al vaixell un altre d'aquells jocs "més 18" que estava d'oferta i alguns ninotets d'aquella sèrie de dibuixos en la que surten els alienígenes de l'univers de Kakivorinski.

De sobte, m'he espantat perquè dins del vaixell m'hi he trobat un codi de barres que m'ha recordat el malson d'avui...

Quan el carro s'ha emplenat hem anat a les caixes a fer la cua. Hem arribat a la caixa i els productes que anava passant per la màquina que pita mai s'acabaven. Tots estàvem molt contents, però quan ha arribat el moment de pagar, els pares han discutit i a mi m'ha tocat rebre perquè m'han dit que era un nen malcriat que sempre ho aconseguia tot. Tot? Si només hem carregat al vaixell la tercera part dels tresors que volia endur-me...

Finalment, ha estat el meu pare qui ha donat la seva tarja a la caixa...

Àlbum: El dia patrocinat d'en Marc

Foto de: ester17

Títol: 2.- Matant el temps
Tema: El consum conscient i responsable
Comentari:

Ho he passat molt malament al malson, però quan m'he llevat, he anat corrent al mirall i he comprovat que no tenia res al front, així que m'he des preocupat i he anat cap al menjador a engegar la consola.

M'agrada mirar la tele de ben prop perquè així sembla que realment estàs a dins del joc i que hi vius. És per això que sempre em poso davant de la pantalla, al terra, amb un coixí. Però la mare s'enfada si el deixo al terra, llavors agafó els llibres de l'escola i els utilitzo de cadira. És molt còmode.

No sabia per quin joc decidir-me, ni per quina consola. Al final he agafat el que ahir es van comprar els meus pares perquè, com sempre, encara estava carregat i amb el comandament preparat per jugar-hi. M'agrada engegar alguna altra mini-consola perquè no m'agrada perdre el temps mentre la consola carrega el següent nivell.

Els jocs als que juguen els meus pares són molt divertits i, en canvi els meus són molt avorrits. M'agradaria saber com es diu, però no entenc el títol de la caràtula perquè és un altre idioma. De fet, hi he vist un més 18 però em sembla que això no és un títol.

Aquest joc és molt divertit! I és ben fàcil. Només he d'anar prement el botó, disparar i disparar i guanyo ben ràpid els punts. Per cada persona matada en són 25. Crec que en una setmana m'hauré passat tots els nivells i llavors creuaré els dits perquè els pares se'n comprin o en lloguin un altre d'aquesta mena. Pot ser que quan anem a comprar aquesta tarda miri quins jocs nous hi ha, però mai em fan cas!

Àlbum: El dia patrocinat d'en Marc

Foto de: lorena3

Títol: 1.- El malson
Tema: Consum de mitjans audiovisuals.
Comentari:

Uf, aquesta nit he somniat una cosa molt estranya. No me'n recordo molt bé, però m'he despertat quan em tatuaven un codi de barres al front.

Al somni sortia un home, que recordo haver-lo vist alguna vegada a un anunci de la televisió, i que ens estava subhastant, a mi i a molta més nens, amb codi de barres al front, a uns senyors molt ben vestits. La resta de nens i jo mateix estàvem en fileres que s'estenien fins l'horitzó com si fóssim productes empaquetats.

El senyor de l'anunci ens ofería, tot cridant, com al mercat, i dient: "ara anem pel sector infantil: fixeu-vos quin producte tan fidel, quina cadena té més audiència que la nostra en aquest segment horari? Ja us ho respondré jo: cap ni una!! D'acord, d'acord... entenc que el preu de sortida és elevat, però ja sabeu que un anunci en el moment adequat garanteix les vendes de les joguines... més absurdes...". Jo bramava i cridava perquè no entenia res i una senyora molt guapa m'anava donant caramels i gominoles perquè callés.

Quan va acabar aquell enrenou, un dels senyors ben vestits es va fer càrrec de nosaltres i, picant-nos l'ullet, ens va dir: estic molt content amb vosaltres! M'heu costat un ull de la cara, però segur que em fareu vendre moltes joguines...

Àlbum: El dia patrocinat d'en Marc

Foto de: ivaan

Títol: 4.- Paisatges alternatius
Tema: Consum responsable, sostenible i
Comentari:

Després de dinar hem anat a la platja. Sempre m'ha agradat molt anar-hi. Els meus pares diuen que l'aigua és bruta i que no m'hi puc banyar, però a mi m'encanta quan l'aigua canvia de color. A la sorra hi ha brossa i jo diria que cada vegada n'hi ha més. Alguns d'aquests objectes em són de gran utilitat a vegades. Per exemple, avui m'hi he trobat una tapa de vàter i l'he fet servir per posar-hi el gotet amb el suc de pinya que la mare porta sempre.

La platja era buida, no hi havia ningú, però jo m'ho he passat molt i molt bé. He fet un castell enorme de llaunes i la muralla de defensa l'he feta amb cartons de llet. M'ha quedat molt bonic. Després he anat amb el meu pare a bussejar i hem vist un pitó de coses rares sota l'aigua. Avui era d'un color molt bonic, gairebé suc de taronja. Es podien veure piles de diferents colors que semblaven peixos dels documentals i he vist un conjunt de bosses que semblaven meduses, ha estat molt divertit. Per sort, avui no hi havia la bandera vermella... com l'odi!!

Quan el sol es començava a posar rere aquell paisatge d'indústries i xemeneies, nosaltres hem recollit i hem vingut cap a casa. El primer en dutxar-se he estat jo i l'aigua que anava ficant-se pel forat de la banyera, fent remolins, era de color marró. Jajaja, mai m'havia embrutat tant a la platja. Deu ser perquè avui he jugat més que mai.

Hem acabat de dutxar-nos tots i la mare ha començat a fer el sopar. A veure què hi haurà avui... Com tenim tantes coses a la nevera vegades l'he d'ajudar a decidir-se.

Àlbum: El dia patrocinat d'en Marc

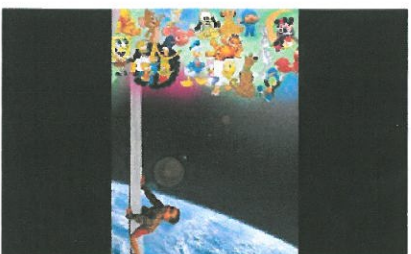

Foto de: iriss

Títol: 5.- El preu dels somnis
Tema: Consum conscient, responsable i
Comentari:

Al final hem sopat amanida tropical seguida d'una hamburguesa. Quan hem acabat he ajudat al pare a recollir la taula i ens hem assegut, tot fent família, a veure la tele. Hi ha molts anuncis que m'agraden molt, surten personatges molt divertits i cançons que després em passo el dia cantant-les. He de reconèixer que m'agraden més els anuncis que les pel·lis dels grans. Cap allà dos quarts de deu aproximadament, la mare ja m'ha dit que me n'havia d'anar al llit. Jo no tenia gaire son però ara que tornaven a estar contents ho havia de fer. Quan ja estava estirat he escoltat als pares que parlaven. El pare deia que estava preocupat perquè al matí havíem carregat massa el carro i que sovint havíem de llençar menjar a la brossa perquè es feia malbé a la nevera. La mare li responia que més valia que en sobrés que en faltés...

Quan he aconseguit adormir-me he entrat al fantàstic món dels somnis on m'hi esperaven totes les meves joguines a un planeta fantàstic al qual pujava amb el tíquet que li donen al pare després de comprar. M'encanta somniar que jugo i jugo sense que ningú em faci anar a dinar i sense cansar-me'n mai. No sé quin preu té somniar, però jo estic disposat a pagar el que faci falta!

TOTS 5 - ESOZ